

SKO.OŚ/41.9/231/2025/2903/AK

Katowice, dnia 28 marca 2025r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r., Poz. 572)

po rozpatrzeniu odwołania z 31.01.2025r. wniesionego przez Polski Klub Ekologiczny w Krakowie Koło Miejskie w Gliwicach, działające przez pełnomocnika radcę prawnego P. Dominikę Wólczyńską (Kancelaria Radcy Prawnego Katarzyna Słupska, 44-100 Gliwice, ul. Lompy 5/2), od decyzji Nr ŚR-1/2025 wydanej przez działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Gliwice Zastępcy Dyrektora Wydziału Środowiska w Urzędzie Miasta w Gliwicach, z 2.01.2025r. nr spr. SR.6220.1.61.2023, którą stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia pn. : „Budowa hal magazynowo - produkcyjnych wraz z zapleciami socjalno — biurowymi oraz infrastrukturą techniczną towarzyszącą na działce nr 130/5, obręb Wójtowe Pola w Gliwicach” na środowisko i określono istotne warunki realizacji przedsięwzięcia

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek-Dziwoki (sprawozdawca)

Członek składu orzekającego – Kamila Koziera

Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 marca 2025 r.

orzekło

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

Uzasadnienie

Decyzją Nr ŚR-1/2025 wydaną przez działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Gliwice Zastępcę Dyrektora Wydziału Środowiska w Urzędzie Miasta w Gliwicach, z 2.01.2025r. nr spr. SR.6220.1.61.2023, stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia pn. : „Budowa hal magazynowo - produkcyjnych wraz z zapleciami socjalno — biurowymi oraz infrastrukturą techniczną towarzyszącą na działce nr 130/5, obręb Wójtowe Pola w Gliwicach” i określono istotne warunki realizacji przedsięwzięcia. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji przedstawił motywy wydanego orzeczenia.

Pismem z 10.01.2025r. spółka Property Poland2 Sp. o.o. z siedzibą w Robakowie działająca przez pełnomocnika P. Jagodę Kuźmińską wniosła o sprostowanie ww. decyzji wskazując na omyłki, które w tej decyzji popełniono.

Postanowieniem Nr ŚR-17/2025 z 12.02.2025r. nr spr. SR.6220.1.61.2023 działający z upoważnienia Prezydenta Miasta Gliwice Zastępca Dyrektora Wydziału Środowiska w Urzędzie Miasta w Gliwicach, dokonał sprostowania oczywistych omyłek w ww. decyzji.

Na powyższe postanowienie Polski Klub Ekologiczny w Krakowie Koło Miejskie w Gliwicach, działające przez pełnomocnika radcę prawnego P. Dominikę Wólczyńską wniosło zażalenie z 3.03.2025r., w wyniku rozpatrzenia którego Kolegium postanowieniem z 28.03.2025r. nr SKO.OŚ/41.9/138/2025/2903/AK uchyliło postanowienie o sprostowaniu oczywistej omyłki w całości.

Również od ww. decyzji Nr ŚR-1/2025 Polski Klub Ekologiczny w Krakowie Koło Miejskie w Gliwicach, działające przez pełnomocnika radcę prawnego P. Dominikę Wólczyńską wniosło odwołanie z 31.01.2025r., w którym zaskarżonej decyzji zarzuciło naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 6, 7, 8, 9, 11 kpa, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez niewyjaśnienie i nieustalenie wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych, a w konsekwencji wydanie zaskarżonej decyzji z naruszeniem zasady praworządności oraz zasady pogłębiania zaufania obywateli; naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 75 § 1 zd. 1 w zw. z 77 § 1 w zw. z 78 § 1 i 80 kpa, które miało istotny wpływ na wynik sprawy poprzez nieuwzględnienie całego materiału dowodowego przedstawionego w sprawie, w tym przez pominięcie zawnioskowanych przez odwołujące się stowarzyszenie dowodów; naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy- ooś, które miało istotny wpływ na wynik sprawy poprzez niezgodne z tym przepisem uzasadnienie decyzji, niezawierające informacji o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust.

1 ustawy – ooś, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W obszernym uzasadnieniu odwołujący się umotywował wniesione zarzuty i wniósł na podstawie art. 138 § 2 kpa o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Organ I instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Po wpłynięciu ww. środka zaskarżania Kolegium stwierdziło, że odwołanie jest dopuszczalne i zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu.

W toku postępowania odwoławczego do Kolegium wpłynęło pismo pełnomocnik Inwestora z 27.02.2025r. odnoszące się do zarzutów odwołania.

Zatem po stwierdzeniu, że odwołanie jest dopuszczalne i zostało wniesione w terminie, Kolegium przystąpiło do merytorycznego rozpatrzenia sprawy z ww. odwołania i stwierdziło, co następuje.

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r., Poz. 1112 z późn. zm. - dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – ooś”), decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 29, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu. W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane. W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonano w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.09.2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2019r., Poz.1839 z późn. zm.). Zgodnie z tym rozporządzeniem planowane przedsięwzięcie zakwalifikowano w myśl:

- § 3 ust.1 pkt. 54 b - zabudowa przemysłowa o powierzchni powyżej 1 ha;
- § 3 ust.1 pkt. 58 b - parkingi wraz z infrastrukturą towarzyszącą o powierzchni powyżej 1 ha.
- § 3 ust.1 pkt. 37 b i d - instalacje do naziemnego magazynowania produktów ropopochodnych i gazów łatwopalnych z uwagi na zaplanowane usytuowanie na terenie przedsięwzięcia zbiorników na gaz LNG i LPG oraz zbiorników na olej przy agregatach prądotwórczych;
- § 3 ust.1 pkt. 62 - drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy określa dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Stosownie do ust. 2 tego artykułu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1-3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

Art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Przepis art. 84 ust. 1 ustawy stanowi, że w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. (ust. 1a). Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. (ust. 2).

Stosownie do art. 85 ust. 1 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. (ust. 2 pkt 2). Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. (ust. 3).

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, iż zaskarżona decyzja nie może się ostać w obrocie prawnym, a w sprawie zastosowanie znajdzie art. 138 § 2 kpa, który stanowi, że organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Decyzja kasacyjna, o której mowa w tym przepisie może zostać wydana w przypadku łącznego wystąpienia dwóch przesłanek, tj.: 1) zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, 2) konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Kolegium stwierdza, że zaskarżona decyzja wydana została z naruszeniem przepisów postępowania, a to art. 7 i 77 § 1 kpa, ponieważ organ I instancji orzekł bez wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. Zgodnie z art. 7 kpa, statuującym zasadę prawdy obiektywnej, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kpa organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Obowiązek rzetelnego i wyczerpującego zgromadzenia materiału dowodowego oznacza obowiązek podjęcia przez organ administracyjny wszystkich niezbędnych działań, w tym obowiązek przeprowadzenia dowodów z urzędu czy też na wniosek strony, służących ustaleniu stanu faktycznego sprawy; materiał dowodowy zebrany w sprawie winien bowiem być kompletny, tj. dotyczący wszystkich okoliczności faktycznych, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Z kolei obowiązek rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w celu ustalenia niewątpliwego stanu faktycznego sprawy winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Wskazać należy, że po przeprowadzeniu badania przedmiotowej sprawy, Kolegium dostrzegło istotne rozbieżności pomiędzy merytorycznymi treściami zawartymi w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i w charakterystyce przedsięwzięcia dołączonej do tej decyzji stanowiącej jej integralną część, a samym wnioskiem inicjującym postępowanie, w tym z dokumentem Karta informacyjna przedsięwzięcia oraz wyjaśnieniami złożonymi przez wnioskodawcę w toku postępowania wyjaśniającego przed organem I instancji. Organ I instancji w zaskarżonej decyzji wadliwie określił istotne dla przedsięwzięcia parametry urządzeń wchodzących w jego skład oraz informację o postępowaniu administracyjnym dotyczącym układu komunikacyjnego przedsięwzięcia, wadliwie określił wielkości emisji (hałas) oraz sposób wprowadzania emisji do środowiska (wody opadowe i roztopowe), a także charakterystykę jednego z procesów produkcyjnych. Jednocześnie

postanowieniem Nr ŚR-17/2025 z 12.02.2025r. nr spr. SR.6220.1.61.2023 organ I instancji podjął próbę naprawienia dostrzeżonych, a powyżej wskazanych uchybień w trybie art. 113 § 1 kpa tj. poprzez sprostowanie zdaniem tego organu oczywistych omyłek w wydanej decyzji.

Jednakże postanowieniem z 28.03.2025r. nr SKO.OŚ/41.9/138/2025/2903/AK na skutek wniesionego zażalenia przez Polski Klub Ekologiczny w Krakowie Koło Miejskie w Gliwicach, działające przez pełnomocnika, Kolegium uchyliło ww. postanowienie organu I instancji o sprostowaniu. W uzasadnieniu postanowienia Kolegium wskazało, że określona w art. 113 § 1 kpa instytucja sprostowania służy wyłącznie usuwaniu nieistotnych wadliwości decyzji, polegających na prostowaniu błędów pisarskich i rachunkowych oraz innych oczywistych pomyłek. Redakcja tego przepisu wskazuje wyraźnie, że wymienione w nim wady orzeczenia charakteryzować się muszą cechą oczywistości. Cecha ta stanowi granice przedmiotowej dopuszczalności sprostowania, wyrażającej się tym, że sprostowanie nie może prowadzić do merytorycznej zmiany decyzji. Kolegium stwierdziło zatem, że poprzez daleko idącą ingerencję w stan faktyczny jaki został przedstawiony przez wnioskodawcę, a który nie został należycie przedstawiony przez organ I instancji w decyzji Nr ŚR-1/2025 z 2.01.2025r. nr spr. SR.6220.1.61.2023, postanowieniem Nr SR-17/2025 z 12.02.2025r. nr spr. SR.6220.1.61.2023 doszło do ingerencji w warstwę merytoryczną decyzji i jej zmianę. Tym samym działanie organu I instancji polegające na sprostowaniu tym postanowieniem omyłek, które nie miały charakteru oczywistego, wykraczało poza ramy przewidziane w art. 113 § 1 kpa i było niedopuszczalne.

Kolegium stwierdza zatem, że decyzja organu I instancji nie uległa skutecznemu sprostowaniu, a zatem jako wadliwa nie może ostać się w obrocie prawnym. W ponownie prowadzonym postępowaniu przede wszystkim należy więc prawidłowo scharakteryzować przedsięwzięcie i dokonać jego oceny, także w zakresie dowodów zawnioskowanych przez Polski Klub Ekologiczny w Krakowie Koło Miejskie w Gliwicach, działające przez pełnomocnika, a następnie wydać decyzję w zakresie wniosku Inwestora działającego przez pełnomocnika, a nie w przedmiocie poza ten wniosek wykraczającym. Organ I instancji obowiązany jest do ustalenia rzeczywistego stanu faktycznego sprawy, w odniesieniu do którego następnie winny znaleźć zastosowanie normy prawa materialnego w niewadliwie przeprowadzonym postępowaniu. Tym samym w sprawie organ I instancji naruszył cyt. art. 7 i art 77 § 1 kpa. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ powinien mieć na uwadze powyższe ustalenia, bacząc by nie naruszono reguł postępowania (w tym dowodowego) oraz by rozstrzygnięcie odpowiadało prawu materialnemu.

Organ I instancji, ponownie rozpatrując sprawę, winien także rozważyć przesłanki wyłączenia od załatwienia przedmiotowej sprawy i wystąpienia do organu wyższego stopnia z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do jej rozpatrzenia. Z akt sprawy wynika bowiem, iż w obszarze oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia znajdują się działki stanowiące własność Gminy Gliwice, której reprezentantem jest Prezydent Miasta Gliwice. Gmina Gliwice jest więc stroną w sprawie. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia, wpływa na prawa i obowiązki ww. organu, w związku z czym na mocy art. 24 § 1 pkt 1 i pkt 4 kpa winien on zostać wyłączony od udziału w postępowaniu, co w konsekwencji wyłącza możliwość upoważnienia przez niego do załatwienia sprawy jego zastępców i pozostałych pracowników urzędu miasta. Wyłączenie osoby Prezydenta Miasta Gliwice od udziału w postępowaniu czyni ten organ niewłaściwym do działania w sprawie (art. 26 § 3 kpa) i w związku z tym w takiej sytuacji będzie miał odpowiednie zastosowanie art. 26 § 2 kpa, zgodnie z którym organem właściwym do załatwienia przedmiotowej sprawy jest organ wyższego stopnia nad Prezydentem Miasta Gliwice, czyli Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, przy czym organ wyższego stopnia może wyznaczyć do załatwienia sprawy inny podległy sobie organ. W ponownie prowadzonym postępowaniu organ I instancji winien zatem uwzględnić poczynioną powyżej uwagę.

Podsumowując w świetle powyżej przedstawionego wyводу, zdaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a to art. 7 i 77 § 1 kpa, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. W takim przypadku, stosownie do cytowanego art. 138 § 2 kpa zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu I instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zasada dwuinstancyjności sprzeciwia się podjęciu przez organ odwoławczy rozstrzygnięcia merytorycznego. Prowadziłoby to do pozbawienia stron możliwości kontroli odwoławczej orzeczenia wydanego po rozważeniu podniesionych przez Kolegium powyżej uwag i wyeliminowaniu dostrzeżonych uchybień. Kolegium wyjaśnia, że zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kpa. Zgodnie z § 1 tego artykułu organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. W świetle § 2 ww. przepisu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej

rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję. Zgodnie natomiast z art. 136 § 3 kpa, przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W świetle § 4 art. 136, przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione. Kolegium wskazuje, że przesłanki pozostałych paragrafów 2-4 art. 136 kpa nie zostały w sprawie spełnione. Wobec tego wskazać przyjdzie, że rozważenia wymagało zastosowanie przepisu § 1 art. 136 kpa. Kolegium zatem stwierdza, że wskazanych uchybień nie sposób było usunąć w trybie tego przepisu. Na jego mocy organ odwoławczy jest bowiem uprawniony do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego mającego charakter jedynie uzupełniający w stosunku do postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji, o czym była już mowa. Oznacza to, że organ odwoławczy nie może prowadzić postępowania zastępującego postępowanie, które winien był przeprowadzić organ I instancji. W sytuacji, gdy organ I instancji orzekł pomimo tego, że nie ustalił w sposób niewątpliwy i wyczerpujący stan faktyczny sprawy, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, ponieważ naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kpa, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie niż pozwala art. 136 § 1 kpa i zastąpienie w ten sposób organu I instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby strony prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia przy zachowaniu przez organ I instancji wymogów przepisów procesowych. Z tej to przyczyny zastosowanie w sprawie znalazł art. 138 § 2 kpa. Wypełniając obowiązek płynący ze zdania 2 art. 138 § 2 kpa, Kolegium wskazuje, że organ I instancji obowiązany będzie przeprowadzić ponownie postępowanie mające na celu wyeliminowanie uchybień wskazanych przez Kolegium w niniejszej decyzji. W trakcie tego postępowania winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie wyjaśniające, którego celem ma być rzetelne i prawidłowe ustalenie stanu faktycznego sprawy dla wydania następnie rozstrzygnięcia o przekonywującej, niebudzącej wątpliwości treści. W wydanym rozstrzygnięciu organ I instancji winien wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania przez odwołujące się stowarzyszenie i strony.

Odnosząc się zaś do zarzutów odwołania – w świetle stwierdzonych braków postępowania pierwszoinstancyjnego, wskazać przyjdzie, że ich rozpatrzenie przez Kolegium oznaczałoby wkraczanie w kompetencje organu I instancji, który winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie w sprawie usuwając dostrzeżone wady i dokonując rzetelnego ustalenia stanu faktycznego sprawy w oparciu o prawidłowo zgromadzony materiał dowodowy. Winien on raz jeszcze zbadać argumenty podnoszone przez odwołujące się stowarzyszenie w kontekście prawidłowo ustalonego stanu faktycznego sprawy, poczynionym ustaleniom winien dać wyraz w uzasadnieniu wydanej decyzji spełniającym wymogi art 107 § 3 kpa w związku z art. 11 kpa.

W tym stanie faktycznym i prawnym orzeczono, jak w sentencji.

Decyzja ta jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2024r., Poz. 935). Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości 100 zł**.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczone na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organów o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek-Dziwoki

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Kamila Kozłara

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Robert Nowicki

Otrzymują:

1/. Radca Prawny P. Dominika Wólczyńska – pełnomocnik Polskiego Klubu Ekologicznego w Krakowie
Koło Miejskie w Gliwicach

Kancelaria Radcy Prawnego Katarzyna Słupska, 44-100 Gliwice, ul. Lompy 5/2 – e doręczenie PUH

2/. P. – pełnomocnik spółki Property Poland 2 Sp. z o.o.

Na adres:

Kwadrat Polska Sp. z o.o. Sp. k., 44-100 Gliwice, ul. Kościuszki 1 C – e doręczenie PUH

3/. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko x 3

4/. Stowarzyszenie Zdrowe Miasto, 44-100 Gliwice, ul. Zwycięstwa 1 – e doręczenie PUH

5/. Prezydent Miasta Gliwice, 44-100 Gliwice, ul. Zwycięstwa 21 - e doręczenie PURDE

6/. aa –BE 10

Do wiadomości:

1/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, 40-127 Katowice, Pl. Grunwaldzki 8-10 – e doręczenie AE:PL-50844-78007-IRSIV-24

2/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach, 44-100 Gliwice, ul. Banacha 4- e doręczenie AE:PL-26493-58203-EAJVB-24

3/. Dyrektor Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
44-100 Gliwice, ul. Robotnicza 2 – e doręczenie PUH

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.

Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl

Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:

art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.

art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.

art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.

Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.

Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).

Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczyca